

ARTS

Els grans invents d'un grafòpata: Lluís Giralt i Llordès

Ana Fernández Álvarez
campanadas@telefonica.net

Original de Francesc Tur Mahem, *Tur*, publicat al n.º 178 de TBO, 1958.

Darrerament, gran part de les exposicions a les quals assistim s'han muntat gràcies a l'excés, l'ús i l'abús de les noves tecnologies que, en maridatge amb el paper ploma, han acabat escamotejant a l'espectador el gaudi de l'obra original, oferint reproduccions, còpies, o facsímils que l'únic que aconseguen es fer-nos entrar en una virtualitat informàtica que té més a veure amb les activitats dels parcs temàtics, que amb la pràctica contemplativa i artística consubstancial a una sala d'exposicions.

El passat 29 de novembre, a la sala d'exposicions del Castell de Rubí, el Museu Etnogràfic Vallhonrat presentava una nova exposició comissariada per Lluís Giralt, sota el títol: *Los Grandes inventos del TBO*. Aquí l'autenticitat del material exposat és un dels principals atractius, però no l'únic, ja que, tal i com acostuma a treballar en Lluís Giralt, el rigor, la documentació i els aspectes didàctics de la mostra constitueixen un autèntic gaudi lúdic i intel·lectual.

Lluís Giralt i Llordès, home d'impremtes i de filatures, es defineix ell mateix com a un *grafòpata*, és a dir, un col·leccionista de dibuixos originals d'histories que, junt a Francesc Regàs i Iglesias, ha organitzat i muntat diverses exposicions com són: *Els dibuixants del TBO* (dibuixos originals 1917 – 1960), itinerant des del 1995; *Coll en línia*, Sabadell, el 1999, i Manresa, el 2000; *Serra Massana, un dibuixant d'Igualada*, Igualada, el 2000; *Benejam, la mirada del ninotaire*, Ciutadella, Mallorca, el 2002; *Psicalíptics*, Sabadell, el 2004, i, per últim, *Los Grandes inventos del TBO*, Rubí, el 2007. Totes elles avalen una trajectòria expositiva impecable en pro de la divulgació del món de la il·lustració, dels ninotaires i, fonamentalment, d'una de les publicacions més emblemàtiques del país, el *TBO*.

A la darrera mostra presentada a Rubí, on, fins i tot, Antoni Codina i Rovira ha reproduït un dels invents del doctor de Copenhaguen, aquell que anima a la gallina a produir més ous, no solament se'ns ofereixen els dibuixos originals, sinó també les seves corresponents edicions, de tal manera que, comptant amb els dos formats de cada obra, l'original i la seva reproducció, es multiplica la capacitat informativa i documental de la mostra: versions diferents, canvis, retocs i un llarg etcètera de matisos que il·lustren, no solament sobre l'estètica gràfica d'una determinada època, sinó també sobre la pròpia tècnica de la il·lustració gràfica.

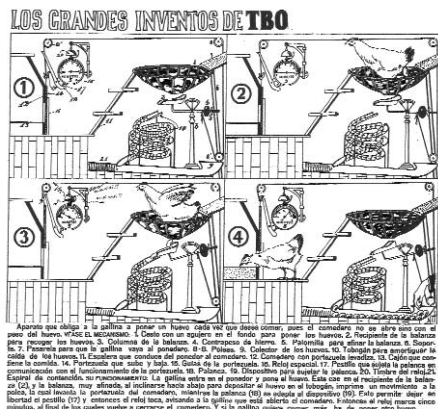
Una exposició com aquesta, més enllà dels seus valors documentals o plàstics, és una invitació a la reflexió sobre el progrés, perquè, actualment, immersos en un món altament tecnificat, val la pena que ens hi fixem en les imatges plenes d'enginyeria surrealista que aquesta mostra ens ofereix. Preguntar-nos, davant

del disseny, per exemple, de Joan Macias 'Nit', una impossible màquina pensada per a enfilar agulles, a què li diem progrés científic o desenvolupament tecnològic, perquè, tal i com deia Percy Bysshe Shelley: *No desperteu mai la serp adormida / no sigui que ella ignori el camí a seguir*.

Original de Joan Macias, *Nit*, publicat al n.º 555 de TBO, 1928.

Lluís Giralt ha sabut sempre muntar unes exposicions magnífiques, però també ha confeccionat uns catàlegs en els quals trobem el rigor d'un apassionat col·leccionista que, a més, és capaç de dotar aquests exemplars d'un gran gust gràfic, convertint-los en peces en les que els valors documentals i els estètics estan absolutament equilibrats. ●

Original de Joan Macias, *Nit*, publicat al n.º 649 de TBO, 1929.